

Gandul zilei 04.09.2013

Cuvântul Scripturii spune ca sunt placute Domnului picioarele care alearga sa faca pace, picioarele care se feresc de rau, picioarele care nu se abat de la calea strâmta, nici la dreapta, nici la stânga.., picioarele care umbla numai pe calea placuta Lui?

Pasii nostri, mereu vazuti de El, sunt sub controlul nostru. Daca noi suntem sub controlul Duhului Sfânt, pasii nostri nu cunosc nici o abatere care l-ar putea întrista pe Mirele drag. O singura alergare la bârfa, la judecata aproapelui, si l-am suparat pe Mântuitor.

Ce strâng în minte si inima, aceea îmi calauzeste pasii. Cuvântul sfânt îmi spune clar ce sa nu fac, ce vine din fire, cu care pot gresi înaintea Sa, acea fire care se îndreptateste si la a carei rastignire trebuie sa veghez. Cât de mult citesc, studiez, numai ca sa stiu, ci sa fiu patruns de importanta celor citite, a traiirii în conformitate cu cele scrise, ca sa-mi zidesc vesnicia?. Îmi pot alerga picioarele si la bine, si la rau, si la cele lumesti si la cele sfinte? Cu siguranta, dar în acest caz, nu sunt înca pe cale întrutotul, mai am de învătat, de lepadat, de pocait, daca vreau sa intru în Împaratia cereasca.

Ma amagesc crezând ca actionez având dreptate, pentru ca, chiar daca am, reactia fata de aceasta apartine firescului în care ramân, nu ma ridic la nivelul duhonnicescului care-mi cere sa aplic Cuvântul cu orice chip, caci el se opune, prin porunca iubirii, oricarei îndreptatiri.

Ce aleg? Alegi, într-o situatie, compania colegilor care-si petrec timpul criticând, gasind motivatii drepte, alegi sa alergi pentru o buna imagine fata de altii, alegi sa alergi dupa ce alearga toti, mai mult sau mai putin egoist?

Aleg sa judec, ca o crestina care nu-ti da mâna, ca raspuns la „Pace!”? Si conduce o lucrare, probabil ca este perceputa ca responsabila, dar oare cum vede Domnul lucrarea ei, daca face un gest care înseamna "te judec, nu meriti sa-ti dau mâna". Cum putem uita ca nimic din ce facem n-are valoare daca dragostea lipseste, daca nu iertam, daca judecam fara macar sa ascultam opinia celui incriminat? Cât de usor poate astfel Satan sa se foloseasca de o fire nerastignita. Si, daca gresind, nu ma ridic, gasind o reabilitare, împacând lucrurile, nu sunt vrednic. Nu sunt vrednic de-un nume, nu sunt vrednic sa împaratesc împreuna cu El. Amara amagire! Nici o lucrare n-o putem face nesfintiti, de-aceea ne cere Domnul sfintirea, sa ne poata folosi în lucrarea Lui. Doar pocainta ne poate schimba destinul, în lipsa ei nu conteaza nimic din ceea ce facem.